

י' שבט

YUD SHEVAT

פרק יב מהמשך באתי לגני ה'שי"ת מכ"ק אדמו"ר הרי"צ זצוקללה"ה

CHAPTER 12 OF THE DISCOURSE CONTINUUM "BASI L'GANI" 5710

BY THE PREVIOUS REBBE RABBI YOSEF YITZCHOK SCHNEERSON

Original Hebrew text - with permission of **Kehot Publication Society**

Courtesy of **Vaad Hanochos b'Lahak**

Translated by **Rabbi Eliyahu Touger** and **Rabbi Sholom Ber Wineberg**

Edited by **Uri Kaploun**

Published and Copyright by **Sichos In English**

Overview to Basi L'Gani

In 5710 (1950), the Previous Rebbe, Rabbi Yosef Yitzchak Schneersohn gave his son-in-law, Rabbi Menachem M. Schneerson, a Chasidic discourse titled "Basi L'Gani" to publish for the upcoming Shabbos, 10th of Shevat, the yahrtzeit of his grandmother. As it happened, that Shabbos the Previous Rebbe passed on. This Ma'amar became his final word. The original discourse contained 20 chapters and was published in four installments, a series known as "Hemshech" (lit. continuum).

The following year, 10th of Shevat 5711 (1951), the Rebbe officially assumed the leadership of Chabad by opening a discourse on the same words "Basi L'Gani" and elaborating its theme in greater depth. Each year thereafter, on the Yartzeit, the Rebbe would delve into one subsequent chapter of that original discourse. This practice continued for (almost) 2 full cycles of 20 years (each). This year corresponds to the 12th chapter of this series and we therefore bring chapter 12 of the original Basi L'Gani discourse.

There are several Ma'amorim of the Rebbe based on this discourse.

For more, see BasiL'Gani.com

The Flow: The Ma'amar (discourse), in the previous chapters, discusses the purpose of creation, namely, to make a dwelling place for G-d in our physical world, by bringing the "Shechina" (Divine Presence) back to "the garden" (earth), as it was at creation, and even more so. This happens through our making G-d relevant and important in a world which seems ungodly and mundane, transforming the "darkness" of the world into "light," to the point that what seems as darkness itself becomes luminous.

This mission was primarily given over to the Jewish nation, who create a dwelling place through sitting and studying Torah, despite the challenges of exile and by wrestling with their animal soul, and containing or even transforming its tendencies toward holy expressions. It is by virtue of these deeds that the Jewish people are called *Tzivos Hashem* (the legions of G-d).

Because victory is rooted deep in the human consciousness, a king will reach deep into his treasures, even to the crown jewels, in order to win a war. And it is the simple soldiers who goes out to battle, who are utilizing all this expenditure. Similarly, G-d, so to speak, gives His army, from His treasure, energy that they need to be victorious in their battle. In the coming chapter, the theme will be the nature of this Divine "treasure", namely "Ohr Ein Sof", the infinite divine light and its properties.

יב

וְהִנֵּה לְהַבִּין עֲנֵן הָאוֹר לְמַעַל הוּא, דְּהִנֵּה
אֵיחָא בְּתַקְוַת זְהַר: "אוֹר אֵין סוֹף לְמַעַל
עַד אֵין קֵץ וְלַמַּטָּה עַד אֵין תְּכֵלִית,"

We can understand what is meant by the 'heavenly treasure house' in terms of a statement in Tikkunei Zohar: "G-d's infinite light extends upward without bounds and downward without end."

וְהִנֵּה מִה שְּׂאוֹמְרִים לְמַטָּה עַד אֵין תְּכֵלִית,
הַכּוֹנֵה שְׁהַגְלוֹי וְהַתְּפִשְׁמוֹת הוּא בְּכַחֲסֵינֵת
אֵין סוֹף וְכֵלִי גְבוּל כָּלֵל, דְּזֵהוּ קְרִיאַת שֵׁם
דְּשֵׁם אוֹר אֵין סוֹף, דְּהָאוֹר עֲצֻמוֹ הוּא אֵין
סוֹף, וְיַמְעַם הַדְּבָר הוּא לְפִי שְׁהָאוֹר הוּא
מַעֲיֵן הַמְּאוֹר.¹

The latter phrase means that the revelation and diffusion of this light are utterly infinite. Hence the name "Or ein Sof," which indicates [not merely a light that emanates from G-d Who is infinite, but] that the light itself is infinite, because it resembles its Luminary.

דְּזֵהוּ עֲנֵן וּמַעַלֵּת הָאוֹר, דְּהָאוֹר עִם שְׁהוּא
הָאֶרֶץ לְבַד וְלֹא עֲצֻם, וּמִכָּל מְקוֹם הִנֵּה זֵהוּ
מַעַלְתּוֹ שְׁהוּא מַעֲיֵן הַמְּאוֹר.

This represents the unique quality of light, for though it is merely a ray [from a source] and not the essence [of the source], it nevertheless resembles its source.

וְלִהְיוֹת שְׁהַעֲצֻמוֹת הוּא בְּכַחֲסֵינֵת פְּשִׁימוֹת
וּבְכַחֲסֵינֵת אֵין סוֹף, לְכֵן הִנֵּה גַם הָאוֹר שְׁהוּא
מַעֲיֵן הַמְּאוֹר הוּא בְּכַחֲסֵינֵת אֵין סוֹף, וְזֵהוּ אוֹר
אֵין סוֹף שְׁהָאוֹר עֲצֻמוֹ הוּא בְּכַחֲסֵינֵת אֵין סוֹף.

Hence, since [G-d's] essence is uncompound and infinite, the light that resembles it is likewise infinite.

והנה מהאור הזה היו עולמות וספירות עד
אין קץ וכלי גבול כלל, ובאפנים אחרים
לגמרי,

והיינו שהעולמות והספירות גופא הן כלי
גבול, לבר זה שהם כלי גבול במספרם,
וכמאמר בפירוש ענין ספירות אין קץ,^ה
שהספירות עצמן הן כלי גבול, לבר שהם
במספר כלי גבול.

וכדאיתא באדרא וזמא' כהאי בוצינא
דאתפשט לכל סטר ועבר וכד תסתכל
למינדע לון לא תשתכח אלא בוצינא
בלחודוהי'. (כהנר הזה אשר אורו מתנוצץ
לכל עבר ופנה, וכאשר תסתכל בו לידע
אותו לא תמצא אלא הַנֵּר בלבד.)

דלהיותן בבחינת פשיטות בעצם לזאת הוא
כא ברבוי התחלקות מדרגות עד אן שעור,
דזהו אמרו דאתפשט לכל סטר ועבר, אבל
לאמתתו הוא בוצינא בלחודוהי,

שהוא בחינת חד, וכמאמר' אנת הוא חד
ולא בחושבן, ולהיותו בבחינת חד בעצם,
הנה פאשר הוא כא בהתגלות הוא ו'לא
בחושבן, והוא בבחינת רבוי ביותר, אבל
לאמתתו הוא בבחינת חד ממש.

והנה מה שנאצלו הספירות במספר עשר,
כדאיתא בספר יצירה,^ב 'עשר ספירות, עשר
ולא תשע, עשר ולא אחד עשר'.

הנה, זהו על ידי הצמצום שהיא באור אין
סוף ברוך הוא, ועל ידי הצמצום הרי כא
האור והגלוי בבחינת מדה וגבול, ולכן הם
במספר עשר ספירות,

Now light of this kind would bring into being worlds and Sefiros without number or end, worlds utterly different [than those we know].

Their infinity not only in number but also in nature is implied in the [Kabbalistic] expression “Sefiros without end.”

The Idra Zuta compares such a Sefirah to “a candle whose light is diffused to all sides and corners [and hence may appear to be many lights], but when you look at it in order to know it, you will find only one candle.”

Because the light [of such a *Sefirah*] is essentially simple, it can find expression in a limitless multiplicity of diverse levels: its “light is diffused to all sides and corners.” In truth, however, there is only one candle; [i.e., the light is the multiple expression of an essential unity].

This is the unity spoken of in the statement,—“You are One, but not in the numerical sense.” Since G-d is essentially one, He transcends numeration when He reveals Himself; He is essentially One, even though His revelation is multifaceted.

[In view of this apparent multiplicity,] why did exactly ten *Sefiros* emanate from Above? “Ten *Sefiros*,” declares *Sefer Yetzirah*; “ten and not nine, ten and not eleven.”

This state was brought about by the [self-limiting, self-screening] *tzimtzum* of the infinite light. Thanks to it, G-d’s infinite light and revelation appear in finite categories. Accordingly, the *Sefiros* are ten in number.

ובכל זאת הנה אחר הצמצום נתהוו
מכל מקום עולמות בלי גבול וכלי
שעור,

וכמו שנאמר "עולמות אין מספר",
וכמאמר רבותינו ז"ל: אל תקרי
"עולמות" אלא 'עולמות', שהן
עולמות בלי שעור ומספר כלל.

וכדאיתא באדרא רבא: ב' בגלגלתא
יתבי תריסר אלפי עלמין, והמספר
הנה די"ב אלף הוא רק לפי הענין
שמדבר שם, שזהו מספר כזה, אבל
באמת הוא בלי גבול.

עד שגם במדריגה היותר תחתונה
דמדריגת האצילות, שהוא בחינת
מלכות דאצילות, הנה בא ממנה הרבוי
והתהוות עד אין מספר, וכמו שנאמר
"מה רבו מעשיך" ו"מה גדלו מעשיך",

שהם רבוי הנבראים וגדולי הנבראים
(כמבאר בדבריבור המתחיל וארא^א),

דכל זה הוא לפי שהאור הוא אין סוף
ובלי גבול, ולכן הנה גם כמו שפא על
ידי הצמצום הנה ההתהוות היא בלי
מספר וגבול.

Nevertheless, even after the *tzimtzum*, un-
bounded and numberless worlds have come into
existence.

A hint of this may be found in the verse,—“And
maidens without number.” Said the Sages: “Do
not read *alamot* (maidens), but *olamot* (worlds),”
for there are worlds without number.

In Idra Rabbah we likewise read: “At [the Su-
pernal level that is termed] ‘the skull’ there are
12,000 worlds.” This number is appropriate to the
specific concept discussed there. In fact, howev-
er, the worlds are numberless.

Even the lowest level of the World of Atzilus,
namely, Malchus, gives rise to creation of in-
numerable multiplicity, as it is written,—“How
manifold are Your works!” Or, in another verse,—
“How great are Your works!”

This multitude of creations and greatness of crea-
tions are discussed in the maamar beginning
Vaeira.

All this is possible because the light is infinite;
hence, in spite of the *tzimtzum*, it gives rise to an
infinite multiplicity of creations.

Note: the bolded footnotes were add by the Rebbe

(א) וכדאיתא באדרא רבא: ז' ח"ג רפה, א. עיי"ש.
(ב) וכמאמר: אליהו בת"ז כהקדמה [ז, א].
(ג) פ"א מ"ד.
(ד) שה"ש ו, ה.
(ה) א"ת עלמות: ז"ג עא, ב. הקדמת ת"ז קרוב לסופה [יד, ב].
וראה ג"כ זח"ג נח, ב.
(ו) וכדאיתא באדרא רבא: זח"ג קבת, ב. - להעיר מאגרת
הקדש סי' ד' (קל, א). לקו"ת פ' במדבר רד"ה וארשתוך [ה, ב].
(ז) תהלים קד, כד. שם צב, ו.
(ח) בד"ה וארא: ראה תו"א ד"ה וארא - השני [נו, ב].

(א) ראה תקו"ז סוף תיקון נו. זהר חדש יתרו (לד, ג).
(ב) איתא בתקו"ז זהר: הובא ונתבאר באריכות בהמשך תרס"ו
ד"ה ויולך הוי" את הים ואילך [ע' קסה ואילך].
(ג) ראה לקו"ת פקודי ז, ב. המשך תרס"ו ע' קסה. ס"ע קעב ואילך.
ובכ"מ.
(ד) ראה תניא אנה"ק ס"ב (קל, סע"א ואילך). ספר המאמרים
תרגו"ו ע' רנו. המשך תרס"ו ע' קסה. ובכ"מ.
(ה) ראה מאמרי ארמו"ר הוקן הנחות הר"פ ע' קסז. ועם הגהות
- אוה"ת שה"ש ח"ג ע' תתקסה ואילך. המשך תרס"ו ע' קפד
ואילך. סה"מ תרפ"ט ס"ע כט ואילך. וש"ג.
(ו) ראה המשך תער"ב ח"א ע' רמ.

